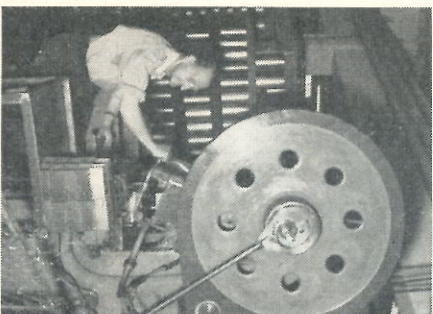
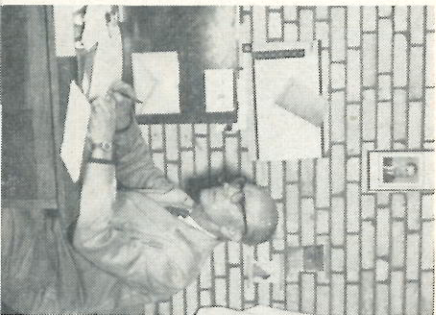

Onze jubilarissen in de komende vier weken

Zoals wij reeds op de voorpagina publiceerden, is dit VDH-tje het laatste dat voor de fabrieksvakantie verschijnt. In de komende periode viert een zevental VAN DER HEEMERS hun 12½-jarig jubileum. De jubilarissen zijn: telkens van links naar rechts

1e rij: A. F. Spies, afdeling Verkor, 2 augustus; W. Hansler, afdeling Pakoma, 26 juli

2e rij: W. Klee, afdeling Plaatbewerking, 19 juli; T. v. Meersbergen, afdeling Stempelmakery Utrecht, 9 augustus; J. C. Dokter, Enaf, 26 juli;

3e rij: H. B. F. Engel, afdeling Verkor, 26 juli; L. van Dam, afdeling Galvano, 2 augustus.

Iedereen heeft door deze tijdige aankondiging voldoende gelegenheid de jubilarissen voor hun vakantie te feliciteren.

De redactie biedt hierbij haar welgemeende gelukwensen aan.

Geslaagd voor:

het diploma Rijftechnische Industrie, D. Muiwijk Constructiebureau elektronische apparaten; de opleiding „leerling tekenaar” bij de Leidse Onderwijs Instellingen, J. Nijbaker, Constructiebureau huishoudelijke apparaten; het M.U.L.O diploma en het middenstandsdiplooma; mevrouw N. Neudorfer, afdeling Huisvesting. Onze hartelijke gelukwensen.

FILATELISTENRUBRIEK

Onze laatste bijeenkomst van het seizoen zullen we houden op maandagavond 18 juli, terwijl we daarna eerst op de derde maandagavond van september, dat is 19 september, zullen samenkomen. De bijeenkomst op 18 juli wordt speciaal nog gehouden in verband met het verschijnen op die dag van de zegels t.g.v. het Internationale Jaar voor de Geestelijke Volksgezondheid en het in onthangst nemen van de twee zegels „Dag der Vrijheden”, dsmede het bestellen van de Vlinderzegels van Nieuw Guinea en de kerkerbestrijdingszegels van de Ned. Antillen.

Onder hen, die alle benamingen goed hebben, zullen door loting de volgende prijzen in de vorm van waardebonnen worden verdeeld.

1e prijs f 25,—, 2e prijs f 20,—, 3e prijs f 15,— 4e en 5e f 10,—, 6e, 7e en 8e f 5,—, 9e t/m 12e f 2,50.

Wij hopen dat veel Van der Heemens het antwoord weten op: Doen zij dat bij ons?

het V.D.H.-tje

Redacteur:
C. SCHREVEL
N° 655
16 juli 1960

PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

MEVROUW C. G. VAN DER HEEM—

HEMMES VAN ZOETENDAAL

Aan het begin van deze week bereikte ons de droeve tijding van het overlijden van mevrouw C. G. van der Heem-Hemmes van Zoetendaal.

Mevrouw Van der Heem was al enige tijd ziek en alhoewel wij niet plotseling op dit verscheiden rekenden is aan haar leven toch zondagavond in een der Haagse ziekenhuizen een einde gekomen.

Zij overleed op 78-jarige leeftijd. Mevrouw Van der Heem-Hemmes van Zoetendaal was sedert 1933 de weduwe van de heer P. H. J. van der Heem, die in 1926 tezamen met zijn broer L. W. van der Heem (onze president-directeur) de firma stichtte, waaruit zich naderhand ons huidige

bedrijf Van der Heem N.V. ontwikkelde. Vooral in de beginjaren van de onderneming legde mevrouw Van der Heem-Hemmes van Zoetendaal voor onze zaak een grote daadwerkelijke belangstelling aan de dag. Toen onze onderneming in een naamloze vennootschap werd omgezet, werd zij daarvan commissaris, hetgeen zij tot haar overlijden is gebleven. De begrafenissen heeft zij afgehandeld op de begraafplaats „Nieuw Eik en Duinen” te Den Haag.

De redactie betuigt haar deelneming met dit verscheiden en hoopt, dat de nabestaanden de kracht mogen vinden dit verlies te dragen.

Commissarissen en directie van VAN DER HEEM N.V. geven met leedwezen kennis van het overlijden van mevrouw

C. G. v. d. HEEM-HEMMES VAN ZOETENDAAL commissaris hunner vennootschap. De actieve steun die de overledene in de beginjaren aan de onderneming gaf en haar blijvende belangstelling naderhand stemmen tot grote erkentelijkheid.

Den Haag, 10 juli 1960.

U MOET WETEN, DAT ...

dit VDH-tje het laatste is, dat voor de fabrieksvakantie verschijnt. Het eerstvolgende nummer hopen wij u op zaterdag, 13 augustus, uit te reiken.

wij bij dit nummer een speciale vakantiepuuzel uitreiken, waarmee u waardevolle prijzen kunt verdienen.

bij dit VDH-tje het zeventiende nummer van onze jeugdkrant verschijnt. Wij wijzen u nog speciaal op de daarin aangekondigde speurtocht, waaraan kinderen van 10 t/m 15 jaar uit Den Haag en omgeving kunnen deelnemen.

wij vanzelfsprekend hopen, dat u een prettige zonnige vakantie hebt. Mocht u echter door ziekte of anderszins niet van uw vakantie kunnen genieten, dan moet u dit onverwijld meedelen aan de afdeling Arbeid. Ons telefoonnummer is 314311 en u kunt ons in de vakantie de gehele dag bereiken.

wij van harte hopen, dat uw vakantie u mag geven wat u ervan verwacht. Wij hebben ons best gedaan met onze vakantiepuuzel het onze daartoe bij te dragen. Tot lezens op 13 augustus.

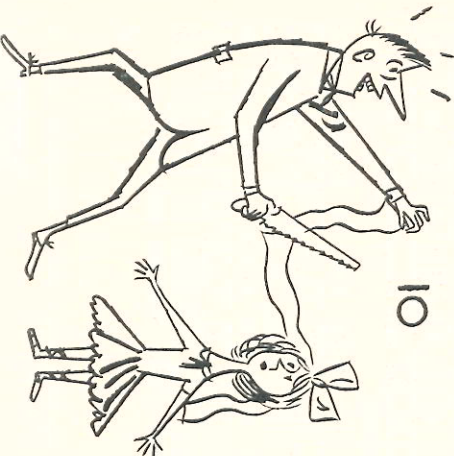
BEDRIJFSTOERNOOI in alle opzichten geslaagd

De uitslagen van de zaterdag, 9 juli, gespeelde wedstrijden leverden geen bijzondere verrassingen op. Metawa Utrecht won van het Montagetelftal met 4—1, terwijl de Stofzuigerafdeling het niet kon boewerken tegen de Gereedschapmakerij (1—3).

In de verliezerronde toonde de Montage zich tegenover de Stofzuigerafdeling de sterkste (3—0). De finalisten Metawa Utrecht en Gereedschapmakerij hebben het elkaar in de eindstrijd niet gemakkelijk gemaakt.

Gedurende tijd was de stand gelijk (1—1), doch een schitterend doelpunt uit een directe vijfde schop gescoord, leverde de Gereedschapmakerij de verdiende overwinning op (2—1). Voor een nadere beschouwing verwijzen wij u naar pagina 2.

Doen zij dat bij ons?

IO

Hierbij publiceren wij het laatste tekeningetje van een serie van tien. Wij begonnen deze serie op 5 maart j.l. en verzochten u alle tekeningetjes te bewaren en ons aan het eind van de serie te vertellen welke functies uit de functielijst van onze C.A.O. voor handarbeiders deze tekeningetjes voorstellen.

U kunt aan deze puzzel meedoen door ons op een papertje in te zenden achter elk nummer van de tekening welke functienaam deze voorstelt.

Wij wijzen erop dat u geen omschrijvingen mag gebruiken, maar alleen precies de benaming zoals die in de functielijst van de C.A.O. staat. U kunt alleen meedoen door alle tien antwoorden in te zenden, niet mindeen. Uw inzendingen moeten gericht zijn aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje, en uiterlijk 13 augustus in haar bezit zijn.

Het winnende team van de Gereedschapmakerij. Staande v.l.n.r. J. A. Peeters (coach); A. Bernand; W. Schoey; D. van der Elst; W. Geerlings en C. C. Hage (aanvoerder) zittend v.l.n.r. C. Glandemann; A. C. Huijgen; J. van der Lubbe; P. C. van Leeuwen; H. J. Hoogdijn en J. P. van Leeuwen.

BEDRIJFSVOETBALTOERNOOI 1960

Moesten wij het vorig jaar helaas constateren, dat het elftal van de Gereedschapmakerij geen schaduw meer was van voorgaande jaren, deze competitie heeft wel weer bewezen, dat de inzinking van voorbijaande aard is geweest. Met regelmatige overwinningen op Telco (2—0), Montage Utrecht (1—0) en Combinatie-elftal (7—0) werd de halve finale met de veelzeggende score van 10 doelpunten voor en 0 tegen bereikt. Toen in de halve finish na een matige strijd ook de Stofzuigerafdeling met 3—1 was uitgeschakeld, werd met hoge verwachting de strijd tegen Metawa Utrecht tegemoet gezien. Teneer, omdat dit Utrechtse team in de halve eindstrijd een gedegen spelletje voetbal op de grasmat toverde, waarvan het Montage-elftal uit Den Haag de dupe werd. De 4—1 uitslag was beslist geen ware afspiegeling van de krachtsverhouding in het veld.

NA-BESCHOUWING

De beslissingswedstrijd is, gezien het bovenstaande, enigszins teleurstellend verlopen. Al was door insiders wel te zien, dat hier twee technisch aan elkaar gewaagde ploegen tegenover elkaar stonden, toch viel van vloeiend samenspel weinig te bespeuren en werd de bal te vaak stordig geplaatst. Ook uit tactisch oogpunt bekeken werden nogal wat foutjes gemaakt. Werd bij de Gereedschapmakerij teveel het accent gelegd op individueel spel, bij de Utrechtse waren werden de aanvallen telkens weer door het midden gespeeld, wat voor de goed stoppende aanvoerder C. Hage een kolfje naar zijn hand was.

Jammer was, dat een aanvechtbare beslissing van de scheidsrechter, waaruit de gelijkmaker ontstond, even een geprikkelde stemming teweegbracht, die echter snel weer verdween.

Een felle aanval wordt afgeslagen.

Ir. W. J. Boot, Onderdirecteur, overhandigt de beker aan de aanvoerder van de Gereedschapmakerij, de heer C. C. Hage.

Naar onze mening was de Haagse overwinning wel verdiend en is de beker dit jaar terecht gekomen bij het team, dat er de meeste aanspraak op mocht maken.

Het kantoorelftal was dit jaar zeker van beter gehalte dan voorgaande toernooien en het was bepaald teleurstellend voor dit jonge team, dat het door een beter doelgemiddelde van de Stofzuigermonitoren voor de halve eindstrijd werd uitgeschakeld. Teneer, omdat zij er in hun poule in waren geslaagd Metawa Utrecht een verdende 4—2 nederlaag toe te brengen.

De Montage uit Den Haag bereikte een eervolle derde plaats.

Goede wedstrijden werden afgewisseld met minder goede, doch over het geheel genomen komt haar de derde plaats wel toe.

Ook de Stofzuigerafdeling gaf bij vlagen aardig voetbal te zien, doch liet zich nogal eens vertelden scheidsrechterlijke beslissingen in „twijfel“ te trekken. Toch mag de bereikte vierde plaats met ere worden genoemd.

De Kastenfabriek, op papier toch wel een aardig team, is ons enigszins tegengevallen, zulks in tegenstelling tot de Enaf, die dit jaar verrassend uit de bus kwam, al doet de stand op de afgehele ranglijst dit niet vermoeden.

De Telco komt de eer toe de finalist van het vorig jaar, Montage Utrecht, uit te schakelen door een zeker verdende 4—1 overwinning.

Het Combinatie-team had het niet getroffen met haar poule-indeling, waarin de huidige winnaar en het sterkste Utrechts team waren ingedeeld. Toch werden er verdienstelijke wedstrijden gespeeld, waarbij de Combinatie niet altijd het geluk op zijn hand had.

Al met al zijn de wedstrijden sportief verlopen. Er werd wel eens fel, doch zeker ook sportief gespeeld.

Ook het arbiters-korps heeft er toe bij gedragen, dat dit toernooi prettig werd beëindigd, ondanks de felheid, waarmee sommigen voor de overwinning werd gestreden.

Vervolg pag. 3 kolom 3

PAPIER EN PRAKTIJK

Als we in het teken der tegenwoordige gebeurtenissen gaan staan, had ik boven dit stukje mis-schen ook kunnen zetten „Kongoree“.

Wat toch zien we daar? Een volk dat er op was gebirant zelfstandig te worden. Wehu, dat werd 't. Het kreeg zijn eigen bestuur. Het maakte zijn nieuwe eigen grondwet. Daarin legde men de rechten en plichten van burgerij en regering vast.

Ziezo, nu kon iedereen weten waar hij aan toe was en volgens welke nieuwe orde de nieuwe staat zou bestaan, de Kongorepubliek. Zo was het allemaal op papier. En wat werd het van meet aan in de praktijk? Opstanden, doodslagen, wanorde, scheldpartijen; niemand weet meer wat zijn recht is en wie het kan beschermen. De Kongorepubliek werd een Kongokreet van je welste.

Nu gaan we hier heus geen politieke beschouwing geven; daar is ons VDH-tje niet voor.

We proberen uit gebeurtenissen zelf wat te leren. Dat is in het algemeen het vruchtbaarste wat je met berichten kunt doen en levert meestal dan ook betere resultaten dan heilige debatten of ontboezeningen, hoerds of vernederingen.

We zijn vaak gauw klaar met onze rechten en zelfs onze plichten ergens op een papier te formuleren. We kunnen vaak prachtig onze wensen en ideeën op papier formuleren.

Dat is op zich zelf dikwijls waardevol. Dan staat het zwart op wit, duidelijk, onduidelijk; ieder die wil, kan weten waar hij aan toe is.

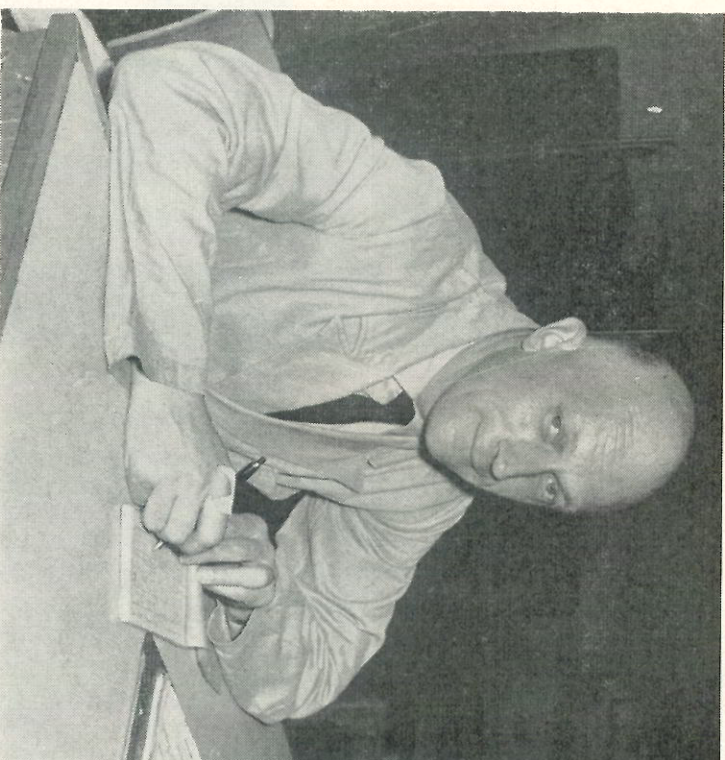
Het is alleen jammer, dat er altijd mensen zijn, die menen met zo'n papierjeval klaar te zijn. Ziezo, denken ze, het staat er; nu gebeurt het ook vanzelf.

Jammer genoeg vergeten deze lieden, dat zo'n papier een dood ding is. Wat er op staat, blijft heus geen leven doordat het er op is geschreven. Dat wordt pas werkelijkheid, als de mensen die erbij zijn betrokken nu ook handelen naar wat er op die papieren staat.

Ik denk nu bij voorbeeld aan de vertegenwoordigers van het personeel heeft gemaakt over uitneming van die dingen, welke onproductief zijn om zodoende de 3 uur minder werken in januari a.s. waar te maken.

Er staat een regeling voor op papier; inderdaad. Het gaat over cfdelingscommissies, een algemene commissie; een suggestiebus. Maar wat geeft ons dat, als die commissies niets doen en de suggestiebus sen leeg blijven? Wat is de papier-regeling waard, als de praktijk der toepassing uitblijft?

Scheurer.

DE HEER MOENS JUBILEERT

Op 23 juli a.s. is het zover. Een heugelijke dag voor de heer Moens, de baas van onze Stofzuigerband. Dan is het namelijk 25 jaar geleden, dat hij aan de Absterdendijk kwam werken.

Bij de overname in 1946 door Van der Heem N.V. werd ook Moens met vele anderen „overgenomen“. Op 20-jarige leeftijd begon hij als monteur. Het bleek al gauw, dat er meer in hem zat; hij werd dan ook via controleur baas in de Montage. Veel projecten heeft hij beheerd, o.a. vloerwrijvers, handboormachines, schakelaars enz. Ook zijn laatste project, de stofzuigers, leidt hij met de hem eigen voortvarendheid en nauwkeurigheid. Hij beschikt over jeugdig enthousiasme en heeft zijn eigen degelijke opvatting over ijver en plichtsbetrachting.

Weliswaar is hij niet gemakkelijk voor zijn mensen, maar hij staat op de bres voor hun belangen. Niet alleen in de fabriek Utrecht is hij een bekende persoonlijkheid, maar ook in de stad Utrecht; want sinds jaren leidt hij als tamboer-mafre de drumband van Utrechts grootste muziekkorps.

Zijn voetbalhobby is nu vervangen door een verzameling zangvogels, die er wezen mag. Onze wens is, dat wij nog zeer veel jaren in dezelfde prettige sfeer met de heer Moens zullen kunnen samenwerken.

Vrijdag 22 juli a.s. om 4.45 uur is er gelegenheid aan de fabriek Keulsekade de jubilaris te feliciteren.

Van Ooijen.

TAFELTENNIS

De eerste trainingsavond op donderdag 7 juli in de kleine filmzaal was een succes. Duidelijk bleek, dat de gepubliceerde opgave van de speelsterkte van de VDH-tafeltennistakanten, aan de hand waarvan de voorlopige teamindeling werd gepubliceerd, zeer aanvechtbaar was. Dit bewijst hoe noodzakelijk het is, dat men niet onvoorbereid naar Rotterdam vertrekt.

Daar voor de fabrieksafdeling geen gelegenheid bestaat elkaar nog eens onderling te ontmoeten, zullen wij proberen een uit-ontmoeting te arrangeren met een U.B.T. vereniging. Reeds 20 deelnemers en deelnemers gaven zich op om te tafeltennissen.

De definitieve VDH-afvaardiging naar Stokvis zal t.z.t. worden gepubliceerd.

Van 't Oever.

VERVOLG VAN PAG. 2

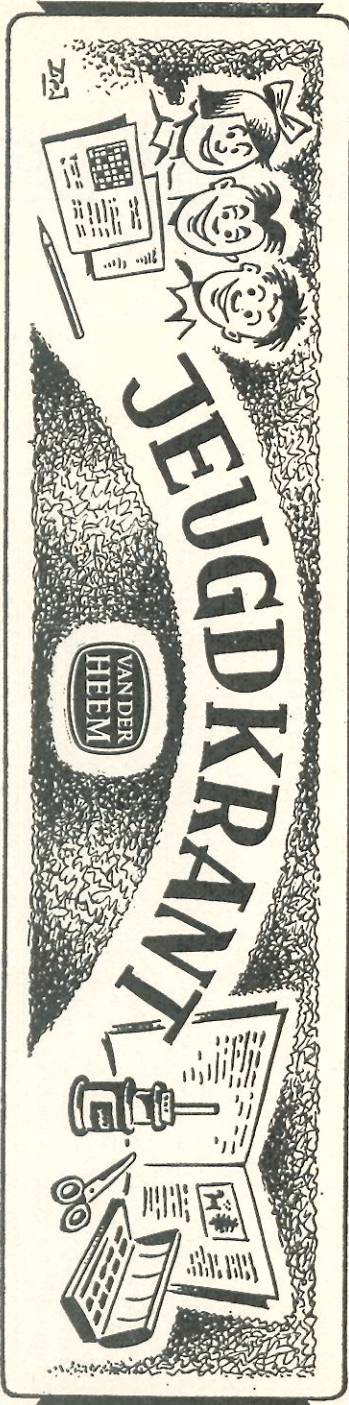
De organisatoren kunnen met veel genoegen op dit geslaagde toernooi terugzien, dat zonder incidenten of verwondingen vele Van der Heemers twee middagen van gezonde sport heeft verschaft.

Na afloop van de beslissingswedstrijd mocht de aanvoerder van het Haagse team van de Gereedschapmakerij de beker uit handen van Ir Boot in ontvangst nemen, terwijl ons de woorden van de sportieve captain der Utrechtse, goed old Van der Linde, nog naklinken in de oren „Dit keer julle, volgend jaar wij“.

J. H. S.

Harreljk dank aan Ziekentrost voor de aardige attentie.

H. Korsman, Afdeling Inkoop.

De volgende Jeugdkrant zal
verschijnen op 24 september a.s.

EEN HERINNERING AAN EEN VAKANTIE IN PARIJS

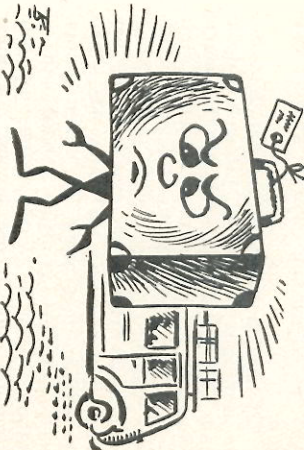
Het was opmerkelijk stil geworden in de bus. Het gelach en gepraat had plaats gemaakt voor een soezig nagenieten van de afgelopen week. Hier en daar ritselde nog een zakje snoep en verdween vertrissende lertemij na een uitnodigend „toe, neem d'r maar een" in de mond van de buurvrouw. Het was prachtig weer en het regelmatige geronk van de motor maakte de passagiers loom en slaperig.

„Hé", verzuchtte iemand voor mij „wat is zo'n week toch gauw om. Hoe mooi het was en hoe kort." En na deze ontboezening schakelde hij zijn stoel over in slaapstand. Achter mij werden herinneringen opgehaald aan gisteren, eergisteren en de dagen daarvoor. Uiensoep, slakken, stokbrood. „Ik leer het nooit met die Métro", zei een meisje, dat met een paar vriendinnen zeventien keer was overgestapt voordat zij het station van bestemming had bereikt. „Ja maar, dan moet je ook....." De rest van deze met een beslist deskundige zekerheid ingezette uitleg ging voor mij verloren want het prachtige landschap eiste mijn volle aandacht op.

Afgelopen dagen hadden we echt gezwoven langs de boulevards, bij de boekenstalletjes en hadden we ijs gegeten bij Dupont. We waren in de Métro onder de stad doorgesnelde. Gare de l'Est, Gare du Nord, direction Pie Dauphine. Indrukken om nooit te vergeten!

En toen hoorden we wat er was gebeurd. 's Morgens hadden al onze koffers bij elkaar gestaan in de hal van het hotel. Een paar sterke mannen hadden ze ingeladen. Zij hadden er geen erg in gehad, dat er ook een koffer bij was met een Engelse naam er op. Die was van een Engelsman, die pas in het hotel was aangekomen en toen zijn koffer zolang bij die van ons had neergezet. Pas veel later had hij gemerkt, dat zijn koffer niet naar zijn kamer was gebracht. Die Engelse meeneer stond nu in Parijs en zijn koffer met al zijn spulletjes 250 kilometer noordelijker! Gelukkig dat onze achterblijvers wisten, waar wij zouden stoppen. Zij konden dus opbellen, wat ze dan ook hadden gedaan.

Wij waren nog volop in vakantiestemming en hebben heel erg gelachen. Maar of die Engelmaan ook zo'n lol had? Ik betwijfel het, en jullie?

WISTEN JULIE, DAT ...

.....staduuen en eenden bij hun voorjaars- en najaarstreik een gemiddelde snelheid bereiken van 80 km per uur?

.....er in Nederland maar 3 plaatsen zijn, die een Trolley-bus kennen; namelijk Groningen, Arnhem en Nijmegen?

.....het woord „fun" oorspronkelijk de naam was van de omheining, die om een stuk grond heen stond?

.....een vultvis een lengte kan bereiken van 35 meter en een gewicht van 150.000 kilo?

.....van de voornaamste watervallen op de wereld de Niagara-waterval met zijn hoogte van 51 meter de kleinste is en de Yosemite-waterval in Californië met een hoogte van maar liefst 680 meter de grootste?

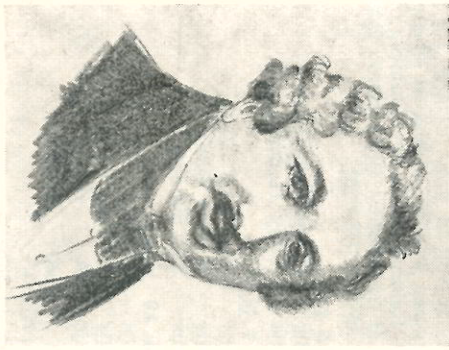
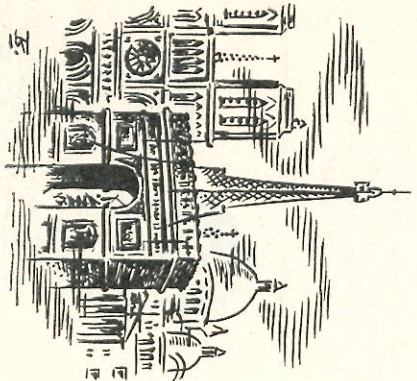
.....het Wilhelmus pas sinds 1932 het officiële Nederlandse volkslied is?

.....de Eskimo's hun geschillen vaak „mitvechten" in een zangduel, waarbij de winnaar degene is, die het meeste succes heeft bij het publiek?

.....het zweepvliegen is ontstaan in Duitsland na de eerste wereldoorlog, omdat de Duitsers toen geen vliegtuigen met motoren mochten hebben?

Wat hadden we het gezellig gehad en wat hadden we veel gezien. Eiffeltoren, Montmartre, Champs Elysées, de Seine... Het was alsof ik droomde toen ik op die zondagmiddag voor 't eerst de Seine zag, glinsterend in het zonlicht, met zijn bruggen en zijn hengelaars. En op de achtergrond de Notre Dame, eeuwenoud en toch zo jong, als gevangen tussen twee zilveren armen.

Gelukkig was het geen droom. In de

Een jaar of dertig geleden was er in Amerika een fabriek van fototoestellen die in haar advertenties schreef: „U drukt op de knop, wij doen de rest".

VAN DAGUERRE TOT KLEINBEELD- FOTO

Dat was in de begintijd van de boxcamera, het vierkante kastje dat ook tegenwoordig nog bestaat maar dan in wat mooiere uitvoering dan vroeger. In elke fotowinkel zie je ze.

Dat „druk-op-de-knop" systeem heeft miljoenen mensen ertoe gebracht om te gaan fotograferen en tegenwoordig is het bezit van een fototoestel een heel gewone zaak.

Maar eens is er een tijd geweest, dat er nog geen foto's bestonden. Wel hadden de natuurkundigen ontdekt dat het mogelijk was, in een donkere kamer (camera obscura) een afbeelding te krijgen van hetgeen zich buiten de kamer afspeelde, wanneer men het licht van buiten door een heel kleine opening in de kamer liet binnendringen. Maar dat beeld kon men nog niet vastleggen en het verdween, zodra men het licht weer vrij in de kamer toeliet.

Totdat het omstreeks 1840 een Fransman gelukte, dat geprojecteerde lichtbeeld wel vast te leggen. Die man was Louis Jacques Mdaguerre, geboren in 1789, oorspronkelijk belastingambtenaar, later kunstschilder. Na jarenlang proberen te hebben genomen met allerlei scheikundige stoffen ontdekte hij, dat als men jodiumdampen liet inwerken op een zilveren plaat, op die plaat een lichtgevoelige laag gevormd werd. En daarnaast had hij al die jaren gezocht, een stof die gevoelig was voor het licht, met andere woorden een stof die een bepaalde ver-

andering ondergaat, wanneer er licht op valt. Aan Mdaguerre gelukte het voor het eerst langs scheikundige weg een afbeelding van iets te maken. Ook hij gebruikte daarvoor een „camera obscura". Jullie begrijpen nu meteen, waarom een fototoestel vaak camera wordt genoemd. In dat toestel zette hij zijn zilveren plaat, liet door een kleine opening het buitenlicht daarop vallen en, o wonder, na behandeling van de plaat met kwikzilverdampen kwam er een afbeelding tevoorschijn van hetgeen zich voor de camera had bevonden. Natuurlijk moest de plaat daarna nog een bewerking ondergaan om hem verder ongevoelig voor licht te

ZWEMMEN IS FIJNER DAN JE DENKT

Met de Olympische Spelen in het vooruitzicht en de bijzonder goede prestaties van onze Nederlandse zwembloeg van enkele welken geleden in Leipzig nog vers in het geheugen, hebben wij een van onze jonge Haagse zwemkampioenen gevraagd of zij voor jullie eens iets over haar sportcarrière wilde vertellen. Ria van Velsen wilde dat graag doen en hieronder volgt wat zij ons en dus ook jullie te vertellen had.

Ik was 5 jaar, toen mijn moeder op het idee kwam mij met de mooie zwemsport kennis te laten maken. Die eerste kennismaking met het water van een zwembad maakte ik op de rug van mijn moeder. Maar al heel gauw was ik daarmee niet tevreden en kreeg ik daarom echt zwemles. Toen ik 7 jaar was behaalde ik mijn eerste zwemdiploma en kort daarop waren het er al twee.

Als je jong bent, wil je allemaal wel eens wat anders en ik ben dan ook een tijdje met zwemmen gestopt om op balletles te kunnen gaan. Toch beviel mij dat niet zo goed als het zwemmen. Toen ik dan ook na een paar jaar van de dokter de raad kreeg om weer te gaan zwemmen, was dat niet tegen dovemansoren gezegd en ik werd lid van de zwemvereniging Z.I.A.N. Ik was toen elf jaar en kreeg al gauw heel wat zwemvriendinnen en vrienden. Op zekere dag kwam de secretaris van de vereniging vragen, of ik op de trainingen mocht komen trainen voor wedstrijden. Je snapt dat ik blij was en bij de training van nieuwelingen, waarbij ik was ingedeeld, heb ik steeds mijn beste beentje voorgezet. Het ging steeds beter. Er kwam wat je noemt schot in.

Mijn eerste wedstrijd zwom ik als invaller voor een meisje, dat niet kon meedoen. Ik moest 100 meter rugzwemmen en was zowaar in mijn serie de

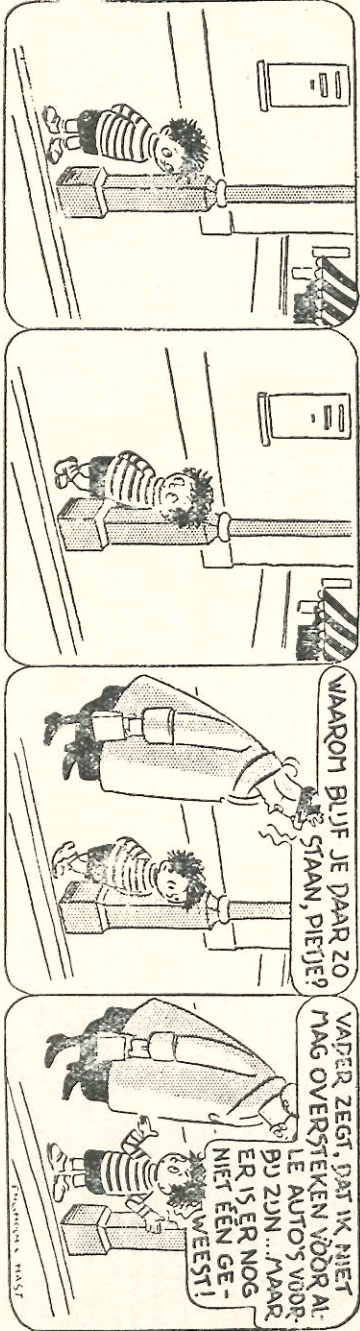
snelste.

Daarna mocht ik telkens weer in wedstrijden uitkomen omdat ik intussen 13 jaar was geworden. In die tijd heb ik, net als trouwens nu ook nog, altijd erg veel steun gehad van mijn moeder, waar ik erg blij mee ben. Door mijn prestaties werd de training steeds meer en ook zwaarder.

Ik heb in mijn zwemloopbaan natuurlijk al heel wat gereisd en al heel wat van Europa gezien. Mijn eerste reis heb ik in 1968 naar Boedapest gemaakt. Daar waren toen de Europese Kampioenschappen.

Nu is het 1960. De Olympische Spelen staan voor de deur. Dat betekent 3 uur per dag trainen, veel rusten en verder mijn moeder wat in het huishouden helpen. Ik hoop natuurlijk dat ik naar Rome ga. En als ik daar ben zal ik echt alles doen om ons kleine Nederlandje hoog te houden. Mag ik er op rekenen, dat jullie allemaal voor mij en de hele Nederlandse ploeg duimen?

Ria van Velsen.

WAAROM BLIJF JE DAAR ZO
STAAAN, PIETJE?

VADER ZEGT, DAT IK NIET
MAG OVERSTEEKEN VOOR AL-
LE AUTOS VOOR.
BU ZIJN... MAAR
ER IS ER NOG
NIET EEN GE-
WEEEST!

WAT HETTY DROOMDE

Hoe was het ook weer? Hetty werd op een morgen wakker en vertelde aan haar moeder, dat ze had gedroomd van kabouterfjes met rechte baardjes. Moeder vertelde haar toen onder het aankleden hoe het kwam, dat er ook kabouterfjes met rechte baardjes waren. Die kabouterfjes leefden namelijk in een bos dicht bij een stad. Door het bouwen van nieuwe huizen kwam die stad steeds dichterbij hun bos. De kabouterkoning had toen kabouter Speurneus opgedragen naar een ander bos te gaan zoeken, waar ze rustig verder konden leven. Na een paar dagen kwam Speurneus terug en vertelde, dat hij een mooi bos had gevonden. Weer een paar dagen later gingen de kabouters verhuizen. Op de plaats van bestemming aangekomen, laadden ze al hun spulletjes van de karretjes en terwijl ze daar druk mee bezig waren...

Ploetseling stonden ze allemaal stil en keken verwonderd naar twee vreemde wezentjes die tussen de bomen door kwamen gevlogen. Een paar oude kabouters flusterden, dat het elfjes waren.

Ylakk bij de nu bijna lege wagentjes kwamen ze zachtjes op het mos neer en één van hen vroeg met een fijn hoog stemmetje of zij de koningin mocht spreken. Een van de kabouters vertelde aan het elfje dat zij geen koningin hadden maar een koning en dat hij haar wel even bij hem zou brengen. Gevolgd door de twee elfjes liep hij naar de boom waar de koning was gaan wonen en verdween naar binnen. Het duurde een hele tijd voor de elfjes weer tevoorschijn kwamen en vlug wegvielen. Toen kwam ook de koning naar buiten en vertelde aan de kabouters wat de elfjes hem waren komen vragen.

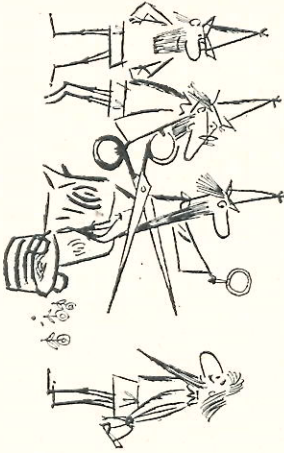
Zij hadden hem verteld van hun lieve koningin die nu al jaren hoofdlijn had. Dat kwam doordat het kussentje waar de elfenkoningin 's nachts haar hoofdje op legde zo hard was. De elfjes hadden al van alles geprobeerd, maar zelfs het zachtste mos werd na een paar dagen droog en hard. De elfjes nu hadden met angst en beven geluisterd naar het vrolijke kabaal van de kabouters en ze waren bang, dat hun koningin door al dat lawaai nog meer hoofdlijn zou krijgen en hadden aan de kabouterkoning gevraagd of ze niet naar een ander bos konden gaan zoeken.

Je begrijpt dat de kabouters, hoeveel medelijden ze ook hadden met de elfenkoningin, daar weinig voor voelden. Druk pratend met elkaar overlegden ze wat ze daar aan konden doen. Het duurde een hele tijd voordat Spitsneus wat verleggen zei tot de kabouter die naast hem stond: „Ik geloof dat ik wel een oplossing weet.“ Zijn vriendjes kwamen allemaal om hem heen staan en riepen om het hardst: „Vertellen, vertellen!“

„Nou“ zei Spitsneus „ik had zo gedacht, als wij zorgen dat de elfenkoningin en zacht kussentje krijgt, heeft ze geen last meer van hoofdlijn en dan kunnen wij hier blijven wonen. Met zachte blaadjes en het zachtste mos hoeven wij het niet te proberen, want dat hebben de elfjes al gedaan. Wij

moeten dus iets geven, wat niet in het bos groeit en wat nog zachter is dan mos en dat is volgens mij.....“ Vertel het dan!“ riepen zijn vriendjes ongeduldig. „Als we nou allemaal eh.....“ zei Spitsneus weifelend „het eh..... puntje van onze baard laten afknippen, dan krijgt de elfenkoningin een kussentje zo zacht als ze nog nooit heeft gehad!“

Het duurde wel even voordat ze het er allemaal mee eens waren, maar toen kwam kabouter Kamschaar handen te kort om van al die baardjes het puntje netjes recht af te knippen. Samen met Spitsneus bracht hij op het grootste karretje al die zachte baardpuntjes naar de elfenkoningin, die maar wat verrast was.

De volgende dag al kwamen twee elfjes vertellen, dat hun koningin heel blij had geslapen, dat de hoofdlijn over was en dat er 's avonds bij het meerje een groot feest zou zijn voor alle elfjes en kabouters!

De kabouters hebben wel een paar dagen nodig gehad om aan hun rechte baardjes te wennen, maar toen vonden ze het al heel gewoon en ze waren maar wat blij dat ze in hun mooie nieuwe bos konden blijven wonen. En zo komt het dat er ook kabouterfjes zijn met rechte baardjes. „Zo“ zei moeder, terwijl ze het laatste knoopje van Hetty's jurkje dichtknoopte, „nu weet je waar die rechte baardjes vandaan komen en nu gauw naar beneden om je bordje pap te eten.“

DE STRAAT

Op mijn klein ballonnetje, boven onze straat, zit ik in het zonnetje, dat aan de hemel staat.

Ik kijk nu naar beneden, naar alles wat daar gaat. En ben geheel tevreden, met het leven in die straat.

Daar heb je Kees de bakker. Wat maakt die zich weer kwaad! Die is vast niet goed wakker, Datie zo'n toon aanslaat.

De melkboer van de buien, is ook nu weer laat. Dat heb je van die kuren, Als je overal zo praat!

Daar gaat de tram voor Leiden, die 'n stofjolk achterlaat. Dat is tenminste achterlat, door de overvolle straat!

Een hond begint te blaffen, de poes weet zich geen raad. De hond weet wat haar nu straffen en poesje poest de straat.

De auto van Jan Strandle, staat midden in de straat. Gelukkig dat voor Janke, al een rijbewijs bestaat.

Ik vind op mijn ballonnetje, het leven niet zo kwaad. Want voor ieder schijnt het zonnetje, dat aan de hemel staat.

DE REKENING VOOR MOEDER

Een jongen van een jaar of tien, die er bij was, toen een leverancier een rekening aan zijn moeder aanbood, kwam op het idee ook eens zoiets te doen. Toen zijn moeder 's middags aan tafel ging zitten lag er onder haar bord een briefje, waarop vermeld stond:

Rekening van George aan zijn moeder.
Voor zes maal kolen halen f 0,30
Voor twee maal hout halen „ 0,20
Voor het doen van boodschappen „ 0,25
Voor de fiets in de bus zetten „ 0,25
Omdat hij altijd gehoorzaam is „ 0,50

Totaal f 1,50
Moeder zei niets, nam de rekening op, maar toen het avondeten op tafel stond, lag er onder het bord van George ook een papier en daarop stond:
Rekening van moeder aan George.

DE PRIJZEN

GAAN NAAR ...

Julie hebben het deze keer de redactie niet zo erg moeilijk gemaakt om uit te zoeken wie de prijzen zouden krijgen. We hadden niet zoveel inzendingen als anders, zodat we er gauw mee klaar waren. Hoe kwam dat? Was het weer te mooi, of de puzzels te moeilijk, of hadden jullie teveel repetities op school? De volgende keer verwachten we weer stapels, hoor!

Er waren maar drie plakplaten ingestuurd, maar we kunnen maar aan twee kinderen een prijsje geven, want deze opdracht was alleen voor kinderen van 4 en 5 jaar. Je plaat was erg leuk Sjaanle, maar om een prijs te kunnen winnen, had je de puzzel met dat weg-springende haasje moeten insturen. Heb je je vergist, of vond je die puzzel niet leuk?

De doolhof-puzzel had iedereen goed, zodat we hier drie prijzen kunnen uitreiken.

En dan de puzzel met de zwarte stipjes. Ook deze was door allemaal goed gemaakt. Er was alleen een stipje blijven staan in een hoekje waar het niet moest. Daardoor kwam er zo'n rare haak aan de steel van de hooivork te zitten. Maar daar konden jullie niets aan doen en wij hebben dat natuurlijk ook niet fout gerekend.

De vraag over de geboortedatum van

hier... moet je je melden!

SPEURNEUZEN:

AANTREDEN!

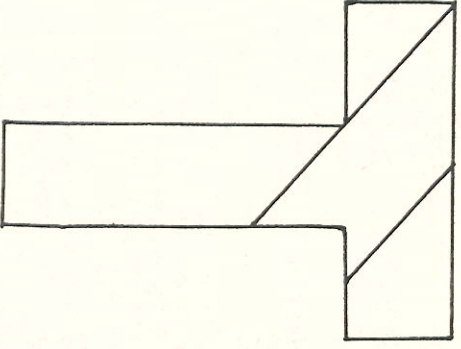
Wat moet dat nu weer betekenen? zul je je misschien verwonderd hebben afgevraagd, toen je bovenstaand opschrift las. We zullen jullie maar niet te lang in spanning laten en meteen van ons plannetje vertellen.

Met de grote vakantie voor jullie in het vooruitzicht, hebben wij geprobeerd iets voor jullie te verzinnen, waarmee je je een morgen of middag in de vakantie zou kunnen amuseren.

Daarom hebben wij voor de kinderen van 10 t/m 15 jaar een speurtocht uitgewerkt, waarvan je tussen 25 juli en 20 augustus op een morgen of middag kunt deelnemen. Kies zelf maar uit welke dag. Wat zijn nu de voorwaarden en de spel-

Hieronder volgen jullie namen. De prijzen kunnen worden afgehaald bij mejuffrouw Reinink, fabriek Maanweg, Den Haag of mejuffrouw Burgerhout, fabriek Absiederdijk, Utrecht.

- 4 en 5 jaar: 1e prijs — Bepie Arnoldus. 2e prijs — Hetty Hofman. 3e prijs — Ria Schaap.
- 6 en 7 jaar: 1e prijs — Cora v. d. Veen. 2e prijs — Marius Dijk. 3e prijs — Ria Schaap.
- 8 t/m 10 jaar: 1e prijs — Marjke Martijn. 2e prijs — Franse Elmster. 3e prijs — A. J. H. Panhuys, Utrecht.
- 11 en 12 jaar: geen prijzen.
- 13 t/m 15 jaar: 1e prijs — Ingrid Stigter. 2e prijs — Bert Koopman. 3e prijs — Robbie Evers.

derweg moet beantwoorden, bij voorbeeld:

1. Wie woont in deze straat op nr. 38?
2. Welk beroep heeft de bewoner van huis nr. 126?
3. Hoeveel fietsen kunnen er in het fietsenrek bij de bakker op de hoek? enz. (neem dus een potlood of balpoint mee!)
9. De wandeling duurt ongeveer 2 uur. Jullie zijn niet aan een bepaalde tijd gebonden, dus je kunt het op je gemak doen.
10. Jullie blijven bij Van der Heem in de buurt, en je hoeft geen drukke verkeerswegen over te steken. Als je de routebeschrijving goed volgt, kom je vanzelf weer bij Van der Heem terecht.
11. Bij de portier gekomen, lever je je routebeschrijving en de antwoorden op de vragen in.
12. Voor iedere leeftijdsgroep zijn een aantal aardige prijzen beschikbaar. Maar de uitslag komt pas na 20 augustus. Hoe je die uitslag hoort blijft nog even een verrassing.
13. Vanzelfsprekend mag je meer dan één keer meedoen. Je kan echter maar eenmaal een prijs krijgen. Mocht er nadat je het bovenstaande hebt gelezen iets nog niet duidelijk zijn, laat dan wat je nog wilt weten even vragen bij mej. Reinink, heer Koopman of heer Noordendorp.

Speurneuzen, tot ziens aan de Maanweg!